

Nhà hàng kiểu Pháp.

Sở dĩ Hắc Tư Dạ chọn địa điểm lần này vì Lưu Quang Nhất đã dặn anh rằng phải thể hiện tình yêu lãng mạn mang phong cách phương Tây một chút sẽ khiến cho đối phương rung động.

Toàn nhà hàng đều được Hắc Tư Dạ bao trọn gói. Ngồi trên tầng 2 nhìn xuống. Quả thật đây là lần đầu tiên Tuyết Nhàn cảm nhận được vẻ sang trọng mà người ta hay nhắc đến này.

Tuy là tiểu thư nhưng ba mẹ chưa lần nào đưa cô đi dự tiệc. Bản tính của cô vốn ưa giản dị hơn nên cũng chẳng có thói quen vào những nơi cao cấp cả.

Khung cảnh hiện giờ rất lãng mạn. Tiếng đàn du dương của những nghệ sĩ khiến người ta như lạc vào cõi mộng. Mà Hắc Tư Dạ đang ngồi đối diện với cô. Mắt phượng nhìn cô chăm chú khiến gương mặt cô đỏ ửng.

Thực ra Hắc Tư Dạ cũng chẳng có tí kiến thức nào về cái lĩnh vực hẹn hò yêu đương cả. Lưu Quang Nhất đành làm gia sư dạy anh mấy tiếng đồng hồ và sắp xếp mọi thứ theo đúng kế hoạch đã đề ra. Một con người sắt đá như Hắc Tư Dạ cũng có lúc lại lãng mạn như vậy khiến người ta không thể không kinh ngạc, đặc biệt là Tuyết Nhàn. Dùng xong bữa ăn đơn giản, Hắc Tư Dạ vỗ tay. Lập tức tiếng nhạc vang lên. Mà phía ngoài trời đang sáng lại có những tiếng pháo hoa hiện lên hàng chữ chúc mừng sinh nhật. Tuyết Nhàn ngạc nhiên không kìm nén được cảm xúc.

Hôm nay là sinh nhật của cô sao? Đường như cô đã quên nó từ rất lâu rồi. Thường thì lúc trước đến sinh nhật cô thì ba mẹ chỉ đơn giản tặng cho cô thẻ thích đồ gì thì mua. Cứ nhàm chán như vậy khiến cô gần như quên mất ngày sinh nhật của mình. Lần đầu tiên, có người tổ chức sinh nhật cho cô, mà sinh nhật lần này lại rất lớn.

Khi Tuyết Nhàn quay lại thì thấy Hắc Tư Dạ ôm bó hoa hồng từ khi nào. Anh mỉm cười đứng dậy đi đến trước mặt cô.

- Sinh nhật vui vẻ!

Hắc Tư Dạ vừa dứt lời, một tiếng nổ vang lên. Hàng ngàn cánh hoa rơi xuống, khung cảnh này không biết bao phụ nữ mơ tới.

Tay của Tuyết Nhàn run run nhận lấy bó hoa. Cô thật sự bị anh làm cho hết kinh ngạc này đến kinh ngạc khác. Lần đầu lại có người chúc sinh nhật cô đặc biệt như vậy... phải nói là chưa từng ai để ý. Nhưng Hắc Tư Dạ lại quan tâm tới. Nước mắt của Tuyết Nhàn chợt rơi khiến hàng lông mày của Hắc Tư Dạ nhíu lại.

- Sao lại khóc?

- Tại... tôi xúc động quá!

Thì ra là vậy. Anh còn tưởng rằng cô buồn nên rơi nước mắt, nếu như vậy khi trở về anh sẽ

cho Lưu Quang Nhất một bài học vì bày sai cách.

Hắc Tư Dạ từ túi lấy trong ra một hộp đồ chói mắt. Anh mở hộp ra, bên trong là một chiếc nhẫn kim cương. Nhưng... chiếc nhẫn này cô nhìn thấy rất quen. Tuyết Nhàn giật mình khi nhớ ra. Nó là chiếc nhẫn phiên bản giới hạn được chuyên gia người Đức tạo thành một cặp nam - nữ. Giá của nó lên tới con số trên trời. Còn chưa kịp suy nghĩ xong, bàn tay cô đã bị Hắc Tư Dạ cầm lấy. Anh đeo nhẫn lên ngón áp út của cô. Mà ánh mắt của cô rời xuống thấy tay của Hắc Tư Dạ cũng đeo chiếc nhẫn còn lại.

- Hắc... Gia... đây là...

- Tôi muốn kết hôn với em. Từ giờ, cho phép một mình em phá lệ gọi tôi là Dạ!

Lời tỏ tình của Hắc Tư Dạ khiến khóe miệng cô giật giật. Tự ý đeo nhẫn cho cô, tự ý muốn kết hôn với cô, lại còn tự ý cho phép cô gọi tên của anh. Thật là một màn cầu hôn có một không hai...

- Nhưng, tình cảm của chúng ta chưa sâu đậm....

- Kết hôn xong, tôi và em sẽ bồi dưỡng tình cảm. Em là người phụ nữ duy nhất tôi nhận định!

Khóe miệng của Hắc Tư Dạ hơi nhếch. Anh cúi xuống đặt lên môi cô một nụ hôn sâu. Cả nhà hàng với những tiếng nhạc ê ru, một khung cảnh lãng mạn nhất từ trước đến nay. Đặc biệt, nhân vật chính lại là một đôi trai tài gái sắc.

[...]Hơn 3 tiếng sau, cô và Hắc Tư Dạ bước ra khỏi "cái nơi đăng kí kết hôn". Nhìn hai sổ đỏ chói mắt trên tay, Tuyết Nhàn còn chưa tiêu hóa được sự việc đã xảy ra. Ở nhà hàng Hắc Tư Dạ tỏ tình với cô, rồi ngay tức khắc dẫn cô đi đăng kí kết hôn. Hình như mọi dự định Hắc Tư Dạ đã tính toán cả. Bảo sao tất cả giấy tờ của cô lại ở trong tay anh.

Cô thật sự bị lừa kết hôn rồi!

Lấy quyển sổ trên tay của cô, Hắc Tư Dạ tiện tay đưa cho tên thuộc hạ dặn dò mang tới kết sắt ở Ngân Hàng Đế Đô cất giữ bảo mật.

Hiện tại, Tuyết Nhàn bị đờ trong vài phút. Cô đưa mắt nhìn Hắc Tư Dạ vẻ bất mãn.

- Ai cho anh cái quyền ép tôi đi đăng kí kết hôn! Tôi không muốn kết hôn, không muốn nữa... anh mau đền cho tôi ngay!

Cô mới ly hôn với Cố Mặc chưa được 1 năm mà đã kết hôn rồi. Có trời mới biết cô sắp phát điên lên rồi!

Hắc Tư Dạ thản nhiên mở cửa xe cho cô. Chỉ biết giờ cô đang rất giận, sau đó bực dọc ngồi vào xe. Hắc Tư Dạ vòng qua cũng mở cửa thản nhiên ngồi vào cạnh cô.

- Được thôi, tôi đền cho em!

Tuyết Nhàn đưa mắt liếc Hắc Tư Dạ một cái. Anh liền cúi xuống hôn nhẹ lên má cô.

- Chỉ bằng việc kết hôn với tôi, em đã có cả Vương Thành này ba gồm cả tôi nữa. Em quá được lời rồi!